

מדרש תנחומא בשלח כ

הָיָה אוֹכֵל וְשׂוֹתָהּ, וּמֵהֵיכָן לְלַבֵּשׁ וּלְכַסּוֹת. הָא לֹא נִתְּנָה תּוֹרָה לְדָרֵשׁ אֶלָּא  
לְאוֹכְלֵי הַמֶּן, וְשֹׁנֵיִם לָהֶם אוֹכְלֵי תְרוּמָה.

פרי צדיק שמיני ח

שיכנס תורה להוך פיו יתפלל שלא יכנסו מעדנים לחוך  
גופו. וכפין זה אי' במדיח (אי' פ' כ"ו) ושיקר החיים  
הוא ד"ת שנקרא חיי עולם כמש"כ ראה נהתי לפניך  
כיום את החיים וגו' ובחדת בחיים וגו' וזהו ענין מ"ש  
במכילתא (והובא נהנהו' בשלח כ') לא ניתנה תורה  
אלא לאכלי מן ושניים להם אוכלי הרומה, ואם על  
הכונה הפשוטה מפני שלבס פנו להורה ואינם טרודים  
בפרנסתם הא יש כמו ר"א בן חרסוס וכדומה שהיו  
פשירים. וגם למה לא זכרו אוכלי מעשר שהלוויים  
שנע ח' מי"ב והיו במספר מועט משבט אחר וניתן  
להם חלק ח' מעשר מכל ישראל והי' פנוים לתורה,  
אך הכונה כמו שאמרנו שלריך לד"ת שיכנסו להוך לבו  
להשדל שיהי' האכילה בקדושה, ומש"ה זכרו אוכלי  
המן שהי' לחם מן השמים וכמ"ש בזה"ק (ח"ב כא  
ב) דעיל יתיר לנכבו מכולא ומתפרש יתיר מגובא  
כו', ואח"כ מזכיר שניים להם אוכלי תרומה שג"כ  
איקרי קידש במ"ש (מו"ק כח.) ולאו קודש איקרי,  
ונקרא עבודה כמ"ש (פסחים עג.) עשו אכילת  
תרומה בגבילין כעבודת ביהמ"ק. ומש"ה בבה  
שהאכילה בקדושה דבור אקרי, שהוא מושבע"פ שאז  
זמן שיבלע ד"ת בחוך לבו, וזה שהביא בזה"ק כאן

אמרי אמת אמור תרע"ג

הוא היינו שמשתוקק לזה, אי' תאימתי קורין את  
שמע בערבין משעה שהכהנים נכנסים לאכול  
בתרומתן וכו' והא קמשמע לן דכפרה לא מעכבא,  
ערבין הוא העוה"ז שהוא חשוך ואין יכולים להכיר כח  
השי"ת אלא שע"י אמונה יכולים להגיע אל האמת  
וזהו שאי' אמת ואמונה ערבית, לחמו היינו אמונה  
כדאי' בזוה"ק עה"פ ממתכבד וחקר לחם חקר  
מהימנותא כד"א לחם אלקיו וגו', וזה שהמשנה תולה  
ק"ש באכילת תרומה כי הכהן נקרא עובד כדכ' עבודת  
מתנה אתן את כהונתכם ואי' בגמ' עשו אכילת  
תרומה בגבולין כעבודת צית המקדש, וריכים לקבל  
עומ"ש אפילו בערבין, צחושך, וריכים לידע שכל  
החיות תלוין בזה כדאי' כי הם חיינו וזהו כי לחמו  
הוא, וכפי מה שמשתוקקין לזה כך נמשכין אחר זה  
כדכ' כי קרוב אליך הדבר מאד צפיק ובלבדך לעשותו.